Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

**KANTONALNI SUD U TUZLI**
Broj: 32 0 Ps 419376 25 Pž
Tuzla, 10.03.2026. godine

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Sabire Baraković, kao predsjednice vijeća, Smiljane Lekić i Ilvane Delić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja „BIBING“ d.o.o. Gradačac, kojeg zastupa punomoćnik Mina Vikalo, advokat iz Srebrenika, protiv tužene Federacija BiH, Vlada Federacije, Ministarstvo finansija, Porezna uprava F BiH, Kantonalni porezni ured Tuzla, koju zastupa Federalno pravobranilaštvo Sarajevo, radi utvrđenja ništavosti rješenja, v.sp. 56.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 Ps 419376 23 Ps 2 od 04.11.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 10.03.2026. godine, donio je slijedeće

**R J E Š E NJ E**

Žalba se uvažava, prvostepena presuda ukida u stavu I izreke, i tužba tužitelja odbacuje.

Tužitelj se odbija sa zahtjevom za naknadu troškova žalbenog postupka.

**O b r a z l o ž e nj e**

Stavom I izreke prvostepene presude, odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Utvrđuje se ništavost rješenja o dodatno utvrđenim obavezama Federacije BiH, Vlade Federacije BiH, Federalnog ministarstva finansija, Porezne uprave Federacije BiH, Kantonalnog poreznog ureda Tuzla, Odsjeka za inspekcijski nadzor broj 13-3-02-15-11-1050/13 od 21.06.2013. godine i dodatne obaveze u iznosu od 95.367,50 KM na ime doprinosa i poreza, te kamata na svaki pojedinačni iznos obračunatog poreza i doprinosa (porez na dodatna primanja u iznosu od 52.134,60 KM), jer je suprotan pozitivnim zakonskim propisima iz oblasti Zakona o poreznoj upravi F BiH, Zakona o stečaju F BiH, Zakona o obligacionim odnosima F BiH i Zakona o privrednim društvima FBiH, pa se obavezuje tužena Federacija BiH da izvrši otpis potraživanja i svih zakonskih zateznih kamata, te blokadu transakcijskog računa tužitelja otvorenog kod Unicredit Banke broj ..., a sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude.

Obavezuje se tužena da naknadi troškove parničnog postupka prema advokatskoj Tarifi, a zbog angažovanja kvalifikovanog punomoćnika advokata za sastav tužbe iznos od 940,00 KM.“

Stavom II izreke, obavezan je tužitelj da tuženoj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.458,00 KM u roku od 30 dana od dana donošenja presude.

Protiv navedene presude žali se tužitelj iz svih razloga predviđenih odredbom člana 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službene novine FBIH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 - u daljem tekstu skraćeno: ZPP), te iz razloga navedenih u žalbi predlaže da se žalba uvaži, prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje prvostepenom sudu, ili da se preinači i tužbeni zahtjev usvoji kao osnovan.

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Ispitujući prvostepenu presudu u granicama razloga iznesenih u žalbi i razloga iz člana 221. i člana 236. ZPP, ovaj sud je odlučio kao u izreci ovog rješenja iz sljedećih razloga:

U predmetnoj pravnoj stvari tužitelj tužbenim zahtjevom traži da se utvrdi da je ništavo rješenje Porezne uprave Federacije BiH, Kantonalnog poreznog ureda Tuzla, Odsjeka za inspekcijski nadzor broj: 13-3-02-15-11-1050/13 od 21.06.2013. godine, kojim su tužitelju kao poreznom obvezniku utvrđene dodatne obaveze po Zapisniku broj 13-3-02-15-10-1050/13 od 21.05.2013. godine (doprinosi, porezi i kamate na iste), koje je obaveze dužan uplatiti u roku od 8 dana od dana prijema tog rješenja, te da se slijedom toga obaveže tužena da izvrši otpis utvrđenih potraživanja i zakonskih kamata, kao i da odblokira transakcijski račun tužitelja koji je otvoren kod UniCredit Banke (u daljem tekstu: predmetno rješenje).

Prvostepeni sud odlučujući o navedenom tužbenom zahtjevu tužitelja, nalazi da isti nije osnovan, jer da donošenjem predmetnog rješenja tužene nisu povrijeđene odredbe Zakona o poreskoj upravi, Zakona o stečaju, Zakona o obligacionim odnosima i Zakona o privrednim društvima, kako to tužitelj smatra, kao i iz razloga što je tužitelj iskoristio sva pravna sredstva koja su mu bila na raspolaganju u vezi sa osporavanjem pravilnosti predmetnog rješenja.

Prema odredbi člana 16. stav 1. ZPP sud u toku cijelog postupka, po službenoj dužnosti pazi da li rješavanje spora spada u sudsku nadležnost, a prema stavu 2. ovog člana kad sud u toku postupka utvrdi da za rješavanje spora nije nadležan sud nego neki drugi organ vlasti oglasit će se nenadležnim, ukinuti provedene radnje u postupku i odbaciti tužbu.

Prema odredbi člana 64. Zakona o poreskoj upravi Federacije BiH („Sl. novine F BIH“, broj: 33/02, 28/04, 57/09, 40/10, 27/12, 7/13, 71/14, 91/15 i 44/22) inspekcijski nadzor je ispitivanje i utvrđivanje tačne porezne obaveze poreznog obveznika od inspektora ili zaposlenika Porezne uprave ovlaštenih za obavljanje inspekcijskog nadzora u skladu sa zakonom (stav 1.). Inspektor ili drugi ovlašteni radnik Porezne uprave će

razmotriti primjedbe koje je dostavio porezni obaveznik i donijeti rješenje koje se dostavlja poreznom obvezniku. Porezni obveznik ima pravo žalbe na ovo rješenje u skladu sa odredbama Poglavlja XVI ovog Zakona (stav 6.). Ako to zapisnikom utvrđene nezakonitosti ili nepravilnosti u pogledu obračuna, evidentiranja i plaćanja javnih prihoda, inspektori i drugi ovlašteni radnici Porezne uprave će rješenjem narediti uplatu dodatno utvrđene porezne obaveze i dati upute o otklanjanju nedostataka i nepravilnosti u budućnosti (stav 7.).
Prema odredbi člana 76. ovog Zakona na rješenje Porezne uprave kojim se utvrđuje dodatno razrezana porezna obaveza u postupku kontrole ili na poreznu prijavu koju je Porezna uprava podnijela u ime poreznog obveznika, porezni obveznik ima pravo žalbe (stav 1.). Ministarstvo kao drugostepeni organ rješava po žalbi u roku od 30 dana od dana prijema žalbe (stav 4.).
Prema odredbi člana 78. stav 1. Zakona o poreznoj upravi Federacije BiH protiv rješenja drugostepenog organa dopuštena je tužba nadležnom sudu u Federaciji.

Imajući u vidu sadržaj naprijed citiranih zakonskih odredaba, o pravilnosti i zakonitosti predmetnog rješenja, kojim su tužitelju kao poreznom obvezniku dodatno utvrđene obaveze u ukupnom iznosu od 95.367,50 KM (doprinosi, porezi i kamate), ima se rješavati i odlučivati u upravnom postupku, a ne u parničnom postupku. Iz podataka spisa i sadržaja pobijane presude proizilazi da je tužitelj u upravnom postupku iskoristio sva redovna i vanredna pravna sredstva za pobijanje predmetnog rješenja, odnosno da je izjavio žalbu na predmetno rješenje, a koja žalba je rješenjem Federalnog ministarstva finansija broj 03-15-1112/13 od 11.11.2015. godine odbijena kao neosnovana, zatim da je protiv rješenja drugostepenog organa uprave podnio tužbu, koja je presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 U 014736 15 U od 14.03.2018. godine odbijena kao neosnovana, da je protiv te presude podnio tužbu za ponavljanje postupka, a koja je presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 U 014736 18 Uvl od 05.07.2018. godine odbijena, da je tužitelj podnio zahtjev za vanredno preispitivanje odluke Kantonalnog suda u Tuzli od 05.07.2018. godine, a koji zahtjev je presudom Vrhovnog suda F BiH broj 03 0 U 014736 18 Uvp od 27.05.2021. godine odbijen kao neosnovan.

Radi navedenog, valjalo je primjenom odredbe člana 227. stav 2. u vezi sa članom 16. ZPP, žalbu uvažiti, prvostepenu presudu u stavu I izreke ukinuti, i tužbu odbaciti.

Odluka o troškovima žalbenog postupka kao u stavu drugom izreke donesena je primjenom člana 396. stav 1. i člana 397. stav 1. ZPP, obzirom da je prvostepena presuda ukinuta i tužba odbačena.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
Sabira Baraković,s.r.